

Svar på skriftligt spørgsmål om ändring av jaktlagen

Till riksdagens talman

I det syfte som anges i 27 § i riksdagens arbetsordning har Ni, Ärade talman, till den minister som saken gäller översänt följande skriftliga spørgsmål SS 238/2016 rd undertecknat av riksdagsledamot Emma Kari /gröna m.fl.:

Ämnar regeringen vidta åtgärder för att ändra jaktlagen så att vilda andfåglar och sot-hönan som ingår i de rödlistade utrotningshotade arterna överförs från viltarter till listan med djur som är fridlysta genom naturvårdslagen?

Som svar på detta spørgsmål anför jag följande:

Undersökningar visar att orsakerna till att sjöfåglarna minskar är förändringar i livsmiljön, eutrofiering och förändringar i fiskebeståndens struktur. Livsmiljöerna påverkas också av den växande mårhundsstammen och av andra små rovdjur, som förstör bon och dödar ungar. Enligt nyligen genomförda undersökningar har de sjöfåglar som minskar i antal länge haft mindre kul-lar, vilket tyder på problem i övervintringsområdena och på häckningsområdena. Finlands mest värdefulla fågelvåtmarker är huvudsakligen skyddade objekt som miljöministeriet ansvarar för. Enligt en uppskattning från Finlands miljöcentral är 163 områden inom skyddsprogrammet för fågelvatten i behov av brådskande restaureringsåtgärder.

Inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde genomförs vården av de minskande vilda sjöfågelstammarna i enlighet med Våtmarksstrategin för vilthushållning och Finlands viltcentrals strategi för naturvård och naturskydd. Den praktiska och kostnadseffektiva verksamhetsmodellen från Finlands viltcentrals projekt Hembygdsvåtmark Life är ett exempel på verksamhet som finansieras gemensamt av en offentlig aktör och tredje sektorn, där lokala aktörer förbinder sig till att restaurera och vårda områdena, jaga små rovdjur och delta i uppföljningen av sjöfågelstammarna. Under de senaste fem åren har den enda betydande satsningen på att vårda sjöfåglarnas livsmiljö genomförts av viltförvaltningen, jägare och markägare med deras resurser. Att överföra de föreslagna viltarterna till arterna som är fridlysta i enlighet med naturvårdslagen skulle förstöra de frivilligas motivation att arbeta för sjöfåglarna, vilket skulle leda till att bestånden skulle försvagas ytterligare. Att ändra jaktlagen så att arterna i fråga skulle avlägsnas ur förteckningen över villebråd är inte rätt väg att gå om man bedömer helheten.

Jord- och skogsbruksministeriet bereder dock en ändring av jaktlagen, och i samband med den är det meningen att bland annat skyldigheten att anmäla byten ska regleras i lagen, om det krävs för att säkerställa varaktigheten på jakten av vilt eller att jakten ordnas på ett ändamålsenligt sätt. En reglering av förpliktelsen att anmäla byten skulle vara nödvändig för att precisera uppskattningen av hur länge jakten ska pågå, i synnerhet för minskande och ovanliga arter. Dessu-

Svar på skriftligt spörsmål SSS 238/2016 rd

tom borde ministeriets befogenhet enligt 38 § i jaktlagen att begränsa jakten specificeras med nya mer exakta begränsningsmetoder i lagen. Utöver att förkorta eller förbjuda den nuvarande jakttiden kunde det i vissa fall vara bättre att begränsa jakten även beträffande den jägarspecifika byteskvoten eller för en viss jaktform. Med dessa nya metoder erbjuder jaktlagen tillräckliga metoder för att trygga hållbar jakt på sjöfåglarna stjärtand, årta, brunand, småskrake, sot-höna, vigg, bläsand, ejder, storskrake och alfågel som nämns i frågan. För ovan nämnda arter skulle jaktregleringen preciseras efter den pågående delreformen av jaktlagen, när de nya metoderna med bytesanmälan och begränsning av jakten har införts. I samband med att jaktlagen ändras borde man dock överväga om det finns ett behov av att i förteckningen över villebråd i förebyggande syfte lägga till det medelstora rovdjuret guldschakal (*Canis aureus*), så att man vid behov kan förhindra det ökade jakttrycket på sjöfågelbestånden som den utöver de endemiska små rovdjuren eventuellt skulle orsaka.

Enligt jaktlagen ska jakt bedrivas i enlighet med principerna för bärkraftigt nyttjande och så att viltbestånden inte äventyras, att naturen inte skadas i onödan och att djuren inte vållas onödigt lidande. Viltbeståndens fortbestånd bör även säkerställas genom ändamålsenlig viltvård. Målet ska dessutom vara att stamvården av de flyttande viltfåglarna ska ske på populationsnivå som ett samarbete under hela flyttrutten. I Europa tas nu de första stegen mot att utveckla sådan vård av sjöfågelbestånden. Finland är en föregångare i denna utveckling vad gäller den internationella förvaltningsplanen för taigasädgåsen som koordineras av Finlands viltcentral, och därigenom är Finland även med och bygger upp det internationella jaktregleringssystemet som är en del av det mer omfattande avtalet om bevarande av flyttande sjöfåglar i Afrika och Eurasien (AEWA).

Helsingfors 9.5.2016

Jordbruks- och miljöminister Kimmo Tiilikainen